

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 6Tost/39/2018  
Identifikačné číslo spisu: 7018200898  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. decembra 2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik  
Funkcia:  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7018200898.2

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 17. decembra 2018 v Bratislave, v trestnej veci vyžiadanej osoby B. R., v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 6. novembra 2018, sp. zn. 6Ntc/22/2018, takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby B. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 6. novembra 2018, sp. zn. 6Ntc/22/2018, sa z a m i e t a .

### **O d ô v o d n e n i e**

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 6. novembra 2018, sp. zn. 6Ntc/22/2018 (ďalej len ako „krajský súd“), podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze, v znení neskorších predpisov, zobral vyššie menovanú vyžiadanú osobu do vydávacej väzby, a to na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Obvodným súdom pre Prahu 5 z 10. mája 2018, sp. zn. 19T/31/2016, za účelom výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, uloženého jej v označenom konaní, pre prečin podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. Českej republiky. Predmetná vydávacia väzba tak začala plynúť 6. novembra 2018 a jej výkon bol nariadený v Ústave na výkon väzby v Košiciach. Krajský súd zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. túto väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Proti tomuto uzneseniu podala vyžiadaná osoba dňa 7. novembra 2018 sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že nesúhlasí s vydaním do Českej republiky a tiež svojim nepriaznivým zdravotným stavom, ktorý sa mal odraziť na kvalite jej materiálnej obhajoby pred súdom. Ďalej uviedla, že vo vydávacej väzbe je už po druhýkrát, dovedna 36 dní. Krajská prokuratúra Košice na sťažnosť vyžiadanej osoby reagovala dňa 21. novembra 2018, a síce odkazom na podaný návrh na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby. Po doručení písomného znenia uznesenia krajského súdu, vyžiadaná osoba svoju sťažnosť doplnila podaním z 23. novembra 2018, v ktorom čiastočne zrekapitulovala skôr uvedenú argumentáciu. Uviedla, že postupom českých súdov došlo k porušeniu jej základných ľudských práv riadne sa obhajovať, a preto v tejto trestnej veci vyvinula aktivitu smerujúcu k podaniu mimoriadneho opravného prostriedku. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len ako „najvyšší súd“ alebo „sťažnostný súd“), na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým bola podaná sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že táto nie je dôvodná. Z obsahu

predloženého spisu vyplýva, že predseda senátu Obvodného súdu pre Prahu 5 vydal európsky zatýkací rozkaz 10. mája 2018, sp. zn. 19T/31/2016, na B. R. (generálie ako sú uvedené v spise), za účelom jeho vydania na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v označenom konaní, pre podvod podľa § 209 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. Českej republiky. Na základe predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu bol následne B. R. zadržaný orgánmi polície Slovenskej republiky dňa 29. septembra 2018 o 17.30 hod., bol oboznámený s dôvodmi zadržania a poučený v intenciách § 13 ods. 1 a § 14 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze. Krajská prokuratúra Košice dňa 1. októbra 2018 v čase o 14.50 hod., a teda v zákonnej lehote 48 hodín podľa § 13 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze, podala návrh na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, vrátane obligatórnych príloh. Sudca krajského súdu dňa 2. októbra 2018, t. j. v zákonnej lehote 48 hodín podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze, v prítomnosti obhajcu a prokurátorky, vypočul vyžiadanú osobu a následne uznesením z 2. októbra 2018, sp. zn. 6Ntc/22/2018, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. vzal vyžiadanú osobu do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť momentom jeho zadržania dňa 29. septembra 2018 o 17.30 hod. a jej výkon nariadil v Ústave na výkon väzby v Košiciach. Sťažnosť vyžiadanej osoby proti tomuto rozhodnutiu bola uznesením najvyššieho súdu z 25. októbra 2018, sp. zn. 5 Tost 43/2018, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnutá. Zároveň však najvyšší súd podľa § 194 ods. 3 Tr. por. doplnil chýbajúci výrok sťažnosťou napadnutého uznesenia tým, že podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. predbežnú väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Podľa § 15 ods. 6 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze ak je počas trvania predbežnej väzby doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrenie predloží sudcovi krajského súdu návrh na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že Krajskej prokuratúre Košice bol originál európskeho zatýkacieho rozkazu doručený dňa 12. októbra 2018, pričom táto v súlade s naposledy citovaným ustanovením následne 23. októbra 2018 podala krajskému súdu návrh na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby. Krajský súd v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 25. septembra 2017, sp. zn. Tpj 40/2017, vypočul vyžiadanú osobu v prítomnosti jej obhajcu, presnejšie substitúta, na verejnom zasadnutí konanom 6. novembra 2018 Sudca krajského súdu následne uznesením zo 6. novembra, sp. zn. 6Ntc/22/2018, podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z., v znení neskorších predpisov, zobral vyžiadanú osobu do vydávacej väzby a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. túto nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. S ohľadom na vyššie uvedené mal najvyšší súd za zistené, že príslušná krajská prokuratúra, ako aj zákonný sudca krajského súdu, postupovali zákonným spôsobom, pri rešpektovaní práv vyžiadanej osoby. Zároveň najvyšší súd konštatuje, že títo pred rozhodnutím o vydávacej väzbe procesne správne zaobstarali potrebné doklady, ktoré sudcovi umožnili zákonne rozhodnúť o včas podanom návrhu prokurátora. V zmysle uvedeného trvanie predbežnej väzby nepresiahlo lehotu 40 dní vymedzenú ustanovením § 15 ods. 5 zákona č. 154/2010 o európskom zatýkacom rozkaze. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrenie. Vydávacia väzba nadväzuje na väzbu predbežnú, pričom naposledy citované ustanovenie vyjadruje zákonný účel vydávacej väzby, ktorý spočíva v zabezpečení prítomnosti vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky v konaní o európskom zatýkacom rozkaze alebo v zabránení tomu, aby nedošlo k zmareniu tohto konania. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe tak súd musí sledovať len splnenie uvedeného účelu vydávacej väzby, t. j. vždy na konkrétnom prípade skúmať predovšetkým prítomnosť takých skutočností, ktoré by odôvodňovali obavu, že zadržaná osoba ujde, alebo sa bude skrývať, prípade inak mariť konanie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Najvyšší súd v tomto smere považuje za potrebné pripomenúť, že inštitút vydávacej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti Trestného priadku (R 2/2013). To platí aj o dôvodoch tejto väzby. Je síce tiež prostriedkom zabezpečenia účasti osoby obvinenej v konaní (v tomto prípade vydávacom), jej dôvody však nie sú vymedzené tak striktne, ako v ustanovení § 71 Tr. por. V zmysle týchto úvah potom nie je potrebné, na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností, konštatovať obavu z úteku, ovplyvňovania dokazovania alebo ďalšieho páchania trestnej činnosti i intenciách § 71 ods. 1 písm. a/ až písm. c/ Tr. por. Súd v tomto štádiu nemôže skúmať ani

dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu. Z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky otázku právnej kvalifikácie skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu (R 7/2012). Rekapitulujúc, súd v štádiu predbežného vyšetrovania, v ktorom sa skúmajú dôvody a podmienky podania návrhu na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, pri rozhodovaní o väzbe, skúma len splnenie zákonných podmienok relevantných pre rozhodnutie o väzbe vyžiadanej osoby v zmysle zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze. Žiada sa dodať, že kým vydávacia väzba podľa § 16 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze má obligatórny charakter, pri vydávacej väzbe podľa prvého odseku naposledy uvedeného ustanovenia, sa súd musí zaoberať existenciou materiálnych dôvodov väzby, ktoré sú vyjadrené v prvom odseku rozoberaného ustanovenia (R 89/2015). Najvyšší súd, osvojujúci si argumentáciu krajského súdu v tomto ohľade poukazuje na slovenské, ale aj české občianstvo vyžiadanej osoby s evidovaným pobytom na území Slovenskej republiky (v obci Rudňany, bez uvedenia konkrétnej adresy) i Českej republiky. Opodstatnenosť vydávacej väzby posilňuje i tá skutočnosť, že na vyžiadajú osobu bol vydaný aj ďalší európsky zatýkací rozkaz, za účelom jej vydania do Českej republiky, na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, uloženého pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Českej republiky, o ktorom koná Krajská prokuratúra Košice v osobitnom konaní. Na strane č. 4 uznesenia najvyššieho súdu z 25. októbra 2018, sp. zn. 5 Tost 43/2018, ktorým sa rozhodlo o sťažnosti vyžiadanej osoby proti rozhodnutiu krajského súdu o predbežnej väzbe, bolo zrozumiteľným spôsobom vysvetlené, že vyžiadaná osoba mala vedomosť o tom, že v Českej republike bola právoplatne odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody, no aj napriek tomu opustila jej územie. Z odpisu registra trestov na vyžiadajú osobu navyše vyplýva, že táto sa v minulosti na území Slovenskej republiky a Českej republiky opakovane dopúšťala majetkovej trestnej činnosti. Krajský súd v nadväznosti na uvedené skutočnosti, najmä však na charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vyžiadaná osoba žiadaná a právoplatný odsudzujúci rozsudok pre marenie výkonu úradného rozhodnutia, potom celkom správne dospel k záveru, že nahradenie vydávacej väzby iným, menej invazívnym prostriedkom, a síce dohľadom probačného a mediačného úradníka, by nebolo dostatočné. Najvyšší súd námietky obsiahnuté v sťažnosti vyžiadanej osoby vyhodnotil z pohľadu skúmania podmienok vydávacej väzby za irelevantné. Tieto boli navyše v podstatnej miere len rekapituláciou skôr uvedenej argumentácie, na ktorú sťažovateľ dostal odpoveď v skorších rozhodnutiach vo veci konajúcich súdov. Na margo sťažovateľom opakovane uvádzanom záujme vykonať nariadené tresty na území Slovenskej republiky však sťažnostný súd dodáva, že táto otázka ešte len bude obsahom jeho výsluchu v rámci predbežného vyšetrovania podľa § 19 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze. Celkom na záver najvyšší súd poukazuje na inú zrejmú nesprávnosť vo výroku sťažnosťou napadnutého uznesenia, keď tento uvádza, že rozhodol, podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. v znení zák. č. 334/2012 Z. z., zák. č. 174/2015 Z. z., zák. č. 444/2015 Z. z. a zák. č. 316/2016 Z. z. Totiž vo výpočte neskorších predpisov absentuje zákon č. 161/2018 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2018 (§ 45 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze). Táto skutočnosť však nemá žiaden podstatný význam pre inak vo svojom základe správne rozhodnutie krajského súdu, a teda ani dopad na rozhodnutie sťažnostného súdu. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najvyšší súd o predmetnej sťažnosti rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

## **Poučenie :**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

